

IK DOE MEE OP GOOIERS ERF

FAMILIEPARTICIPATIE

Familieparticipatie is zo ontzettend belangrijk bij Samen zorgen voor een fijne dag. Maar het blijft een lastig woord. Want familie suggereert dat alleen met een bloedband je een rol kunt spelen in het leven van iemand die zorg en ondersteuning nodig heeft. Dat is uiteraard niet zo.

Wij zien familie dan ook als een netwerk van bekenden, vrienden en familie. Zij kennen hun naaste het beste en weten wat een fijne dag inhoudt. Zij hebben daar veelal een actieve rol bij. En dat stopt niet als een naaste bij Inovum komt wonen.

Niet alleen is 'familie' een niet juiste omschrijving, ook het woord 'participatie' kun je ter discussie stellen. Want wie participeert er nu in het leven van een bewoner? Familie en bekenden hebben toch altijd al een rol gespeeld, waarom noemen we dat ineens als een streven, participeren. Participeren de zorgmedewerkers dan niet in het leven van bewoners? Misschien moeten we het woord *Familieparticipatie* omdopen naar *Collectieve ondersteuning* of *Samen zorgen*. Dat dekt in ieder geval de lading. Juiste termen zijn vaak onderdeel van gesprek. De goede snaar raken, de juiste intentie, herkenbare begrippen. Vooral vanwege herkenbaarheid in het zorglandschap houden we het bij Familieparticipatie, maar we lezen in ons hoofd stiekem: collectieve ondersteuning of samen zorgen. Een mooi voorbeeld van Samen zorgen is wanneer de passie van

een familielid wordt gedeeld door de passie van een medewerker en zij samen zorgen voor een fijne dag door muziek en vreugde te brengen bij bewoners van Gooiers Erf. Hoe dat is ontstaan? Lees maar.

Ik doe mee op Gooiers Erf

Mijn naam is Marja. Samen met familieleden bezochten we, drie jaar lang, elke zondag mijn tante op Gooiers Erf. Als er een activiteit gepland stond, probeerden we daar zoveel mogelijk bij te zijn. Zo ook op 5 december 2023 bij de Sinterklaasviering. Daar ontmoette ik Robert, medewerker Welzijn. Ik had hem al diverse keren in de weer gezien met al zijn activiteiten en we raakten in gesprek over mijn zingen in een koor. En daar stond ik, met kerst, kerstliedjes te zingen onder begeleiding van bewoner Theo op de piano en Robert met zang. Er was meteen een

klik tussen ons drie en de bewoners. Ze genoten! Op de gang werd ik herkend met de vraag wanneer ik weer kom zingen. Dit hebben we inmiddels meerdere keren gedaan en hoewel mijn lieve tante er helaas niet meer is, blijven we geregeld samen optreden. Dit, naar heb ik begrepen, ook op verzoek van de bewoners. Hoe leuk is het als je ze hoort meezingen en ze zelfs spontaan een polonaise lopen! Daar doe je het toch voor! Ik hoop van harte dat Robert, Theo en ik nog meerdere muziekmiddagen samen zingen voor de bewoners. We zien elkaar sowieso op 5 december aanstaande met Sinterklaas weer! ;-)